

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA I STOSOWANIA GLINKI:

Do stoika o pojemności 1 litra wkładamy 0,5 kg glinki i zalewamy wrzącą wodą prawie do pełna. Pozostawiamy do całkowitego rozpuszczenia się glinki. Przed spożyciem rano, na pół godziny przed jedzeniem, wstrząsamy stoikiem lub mieszamy drewnianą łyżką do momentu mocnego zmętnienia wody, następnie nalewamy pół szklanki tego mętnego roztworu i wypijamy. Wodę w stoiku uzupełniamy aż do zużycia glinki.

Czas trwania najprostszej kuracji wynosi od 10-30 dni. Przy dłuższym stosowaniu (2-3 miesiące) można wyleczyć lżejsze choroby i uzupełnić braki mineralne. Natomiast w ciągu roku (12 m-cy) uzupełnia się niedobory spowodowane nawet przez takie schorzenia, jak osteoporoza, gościec stawowy, reumatyzm.

STAŁE POPIJANIE GLINKI W ILOŚCI - PÓŁ SZKLANKI ROZTWORU DZIENNIE, ZABEZPIECZA LUDZI PO 50 ROKU ŻYCIA PRZED POWAŻNYMI CHOROBYMI TYPU WYŻYWIENIOWEGO I UŁATWIA USUWANIE Z ORGANIZMU LICZNE GROMADZONYCH TOKSYN.

INNE SPOSOBY STOSOWANIA GLINKI:

wewnętrznie - otyłość, alergia, złe samopoczucie, wrzód na dwunastnicy, wzdęcia, puchlina wodna, wrzód jelita grubego, choroby jelit, wypadanie włosów, zaburzenia wydalenia kwasów żołądkowych, oczyszczanie krwi, zapalenie żołądka, zaburzenia trawienia i inne wymienione w instrukcji: 0,5 - 3 łyżeczki glinki dziennie w wodzie lub herbacie między posiłkami albo 1-2 łyżeczki glinki rano i wieczorem pół godziny - godzinę przed posiłkiem. Proszek włożyć do ust, dobrze nawilżyć i popić 1/4 szklanki wody lub herbaty. Lub wsypać tę samą ilość glinki do 1/4 szklanki letniej wody, wymieszać drewnianą łyżką i wypić. Dla dzieci wystarczy połowa dawki. Jeśli zajdzie potrzeba (np. w przypadku zaparcia) można przyjąć trzecią dawkę pół godziny przed, lub pół godziny po posiłku południowym.

W chorobach żołądka, takich jak nadkwasota, zgaga, kwaśne odbijanie: przyjmować glinkę w mniejszych ilościach, ale często w ciągu dnia, najlepiej 1-2 łyżki mieszanki co kilka minut, aż do ustąpienia bólu.

Przy zatruciach pokarmowych, bieguncie itp. przyjmować kilka łyżeczek glinki w ciągu kilku godzin. Generalnie, dawkowanie dostosowuje się do własnych potrzeb. Zapobiegawczo przyjmować 1 łyżeczkę glinki dziennie z wodą, pół godziny (do godziny) przed śniadaniem.

W przypadku równoczesnego zażywania leków, glinkę przyjmować 1 godzinę przed jedzeniem, a lekarstwo 1 godzinę po jedzeniu;

zewnątrznie - artretyzm, wypryski, figówka, ukąszenia owadów, zapalenie skóry, świąd, róża, rumień, przetoka, gnicie, choroby stawów, alergie, wypadanie włosów, łupież, lumbago, zapalenie węzłów chłonnych, robaczyca, zapalenie naskórka przy paznokciach, puchlina wodna, choroba paznokci, zapalenie tkanek, łojotok, łuszczyca, opuchnięcia, pocenie, zakrzepy naczyń, zapalenie żył: robić okłady na zaatakowane chorobą miejsca na ciele, według instrukcji.

W przypadku zapalenia migdałów, chorób ust, dziąseł, gardła i zębów, zapalenia i ropienia szczęki - płukać roztworem 1 łyżeczki glinki w pół szklanki wody kilka razy dziennie.

W chorobach dziąseł, zębów i szczęki można robić małe grudki z pasty z glinki rozrobionej z wodą, nałożyć na miejsce zaatakowane chorobą i pozostawić na kilka godzin.

Do rozpuszczenia glinki używać wyłącznie naczynie szklane i drewnianą łyżkę. Okres przechowywania glinki wynosi nawet do 10 lat. Przechowywać z dala od zapachów.

W celu szybszego powrotu do zdrowia w okresie leczenia zalecane jest stosować dietę wegetariańską.

Bibliografia:

1. T. Grzybowska - "Argiloterapia - leczenie glinką zieloną chuma"
2. E. Mayer-Camberg - "Luvos-Heilerde: Wirkung, Anwendung und Heinlazeigen" (Friedrichsdorf 1987)
3. Heilerde gesellschaft Luvos Just GmbH+Co - "Directorus for Use: Adolf Just Luvos Medicinal Earth (Friedrichsdorf)

Wg BN-69/701128

“CHUMA”

glinka kamionkowa-zielona sterylizowana
i badana mikrobiologicznie

Studio “ADeeS”
ul. Główna 53
43-230 Goczałkowice Zdrój
tel. 032 210 79 47
e-mail: studioadees@interia.pl
www.studioadees.pl

ARGILOTERAPIA - LECZENIE GLINKĄ ZIELONĄ "CHUMĄ"

chorób: nerwica, SM, schizofrenia, rozedma płuc, gruźlica, anemia, reumatyzm, białaczka, hemofilia, arytmia serca, cukrzyca, wole tarczycowe, niektóre nowotwory, demineralizacja organizmu, skrzywienie kręgosłupa, osteoporoza, trądzik młodzieńczy, porażenie mózgowie u dzieci, mastopatia, rdzeniowy zanik mięśni, braki tkanki łącznej oraz wiele innych.

Odżywianie jest jednym z warunków zdrowia, być może najważniejszym, ale cywilizacja przyniosła ze sobą wiele destrukcyjnych wpływów, dlatego często nie wystarcza spożywanie zdrowej żywności (np. otrąb, chleba razowego itp.) i wówczas musimy sięgnąć po skondensowane pierwiastki zawarte w glince. Gwarantuje to uzupełnienie ich niedoborów w organizmie człowieka - a w rezultacie powrót do pełni sił.

Dzięki kształtowi cząsteczek, glinka posiada również działanie absorbcyjne. Wychwytuje ona zjonizowane dodatnio zanieczyszczenia, wiąże i wydalą z organizmu. Potrafi to czynić również poprzez skórę jeśli zostanie przyłożona w postaci okładu w miejsce ponad chorym narządem.

Pożywienie składające się z dużej ilości skrobi, białego pieczywa, słodczy, mięsa i konserwantów mocno zakwasza organizm zaburzając jego naturalne pH, które powinno być lekko zasadowe. Glinka stosowana doustnie, w postaci roztworu wodnego, przywraca naturalne pH organizmu.

Wśród bogactwa pierwiastków zawartych w glince najważniejszą rolę pełnią:

KRZEM (Si) - jest niezbędny do prawidłowej przemiany materii. Odgrywa ważną rolę w procesie odżywiania ustroju i jego detoksykacji. Zalecany jest przy zwapnieniu tętnic (zapobiega miażdżycy), przy czym odtwarza elastyczność naczyń krwionośnych włoskowatych, polepsza pracę wydalania nerek, zwalcza stany zapalne, przyspiesza procesy gojenia ran w gruźlicy, leczy astmę oskrzelową, działa wykrztuśnie. Ilość krzemu w narządach ciała maleje z wiekiem. Dr J. Górnicka zaleca osobom starszym codzienne popijanie pół szklanki roztworu glinki ponieważ pierwiastek ten odgrywa zasadniczą rolę w leczeniu miażdżycy, pomocniczą - w cukrzycy.

GLIN (Al.) - ma właściwości zasadowe, rozpuszczając się w kwasach, neutralizuje je.

ŻELAZO (Fe) - jest pierwiastkiem niezbędnym dla wszystkich organizmów. W hemoglobinie i mioglobinie stanowi podstawowy pierwiastek służący do transportu, a także kumulowania molekularnego tlenu. Żelazo zawarte w enzymach bierze udział w przemianach aerobowych (procesy biochemiczne z udziałem tlenu). Zapotrzebowanie na nie zmienia się u ludzi wraz z wiekiem.

WAPŃ (Ca) - zjonizowany ma duże znaczenie w krzepnięciu krwi, dla utrzymania normalnej akcji serca oraz w funkcjonowaniu mięśni i nerwów. Działa przeciwzwyrodnieniowo, przeciwdziała powstawaniu stanów nowotworowych.

MAGNEZ (Mg) - "pierwiastek życia". Uaktywnia procesy fotosyntezy, przywraca równowagę psychiczną układu nerwowego, nerwu trójdzielnego i układu współczulnego. Drenuje wątrobę powiększając wydzielanie żółci. Jest antyseptykiem wewnętrznym i zewnętrznym. Reguluje gospodarkę wapniową, a także wzmacnia akcję obronną organizmu. Zwalcza uczulenia i procesy starzenia, podatność organizmu na powstawanie nowotworów, miażdżycę i zakrzepy. Działa profilaktycznie na zapalenie żył. Przywraca odczyn kwaśny moczu poprzez obniżenie alkalozji krwi. Bierze udział w procesie termoregulacji, rozpuszcza kamienie nerkowe, wzmacnia układ sercowo-naczyniowy, zmniejsza toksyczność jonów cynku, a także ułatwia wydalanie ołowiu z organizmu. Broni organizm przed zakażeniem. Przeciwdziała schorzeniom pęcherza moczowego, zapalenia prostaty i jej przerostu, normalizuje funkcjonowanie trzustki i woreczka żółciowego. Przeciwdziała zaburzeniom wzrostu u młodzieży, zaburzeniom u kobiet karmiących. Bierze udział w procesie krzepnięcia krwi i powstawaniu estrogenów (choroby kobiece).

POTAS (K) - odgrywa decydującą rolę w przewodnictwie nerwowym, wpływa na aktywność mięśni, a zwłaszcza mięśnia sercowego. Uczestniczy w procesach regulacji równowagi kwasowo-zasadowej oraz ciśnienia osmotycznego. Pobudza perystaltykę jelit, bierze udział w regulacji nadnercza oraz odgrywa bardzo ważną rolę w utrzymaniu równowagi wodnej tkanek ze wskazaniami zmęczenia mięśni, skąpomoczu, otyłości z powodu zatrzymania wody w organizmie, reumatyzmu przewlekłego, gośćca stawowego, zwyrodnienia stawów w okresie przekwitania, dolegliwości płuc (astma). Człowiekowi po 50 roku życia potrzeba dwa razy więcej potasu. Tę ilość można zapewnić organizmowi tylko poprzez codzienne picie roztworu glinki. Dostarczając organizmowi potrzebny potas i krzem można przeżyć zdrowo ponad sto lat.

SÓD (Na) - wraz z chlorem i potasem odgrywa decydującą rolę w regulacji równowagi kwasowo-zasadowej w organizmie. Jest współodpowiedzialny za utrzymanie właściwego ciśnienia osmotycznego w płynach ustrojowych. Chroni organizm przed nadmierną utratą płynów.

Z powyższego wynika, jak ważną rolę odgrywają wymienione mikroelementy. Ich niedobór skłania człowieka do poszukiwań w celu poprawy samopoczucia i wzmocnienia organizmu. Poważny brak mikroelementów jest przyczyną popadania w alkoholizm i narkomanię oraz niewłaściwego postępowania prowadzącego do AIDS. Podobnie u dzieci niedobór biopierwiastków objawia się płaskostopiem, skrzywieniem kręgosłupa (skolioza), nerwowością, agresją, skłonnością do wandalizmu, trądzikiem, apatią, itp. Należy więc we własnym, dobrze pojętym interesie zapoznać się z walorami przyjmowania glinki, a jeśli już bardzo nie smakuje i powoduje otrząsanie, przerwać kurację na okres 10-20 dni, a następnie ją wznowić, gdyż żywność dostępna w dzisiejszych czasach i zatrute środowisko wymagają zwiększonego dowozu biopierwiastków do organizmu. Glinkę należy traktować jako podstawową odżywką dla osób starszych po 50 roku życia i nie tylko dlatego, że chroni ona dorosłych i dzieci przed zatruciem ołowiem, który działa upośledzająco na układ krwiotwórczy i nerwowy. Pierwiastek ten powoduje również uszkodzenie układu odpornościowego, a powszechna ignorancja tego faktu uniemożliwia zrozumienie istniejącego zagrożenia.